

האחרון מן הראשון. שהראשון
נבנה על ידי אדם - וזה על ידי
הקדוש ברוך הוא. ולכן (תהלים
קכז) אם ה' לא יבנה בית שוא
עמלו בוניו בו.

וכן נאמר במשה ויבן ה' אלהים
את הצלע, כמו שנאמר (שמות כז)
ולצלע הצלע המשכן השנית. צלע
ודאי מצד של חסד לבן, משם
נקראת לבנה. ויסגר בשר
תחתנה - בשר שהוא אדם מצד
הגבורה ונכלל בשניהם. באותו
זמן (שיר ב) שמאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני.

זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
מבשרי - זו שכניה נערה
המארסה לעמוד האמצעי, נאמר
בה זאת הפעם וגו' אני ידעתי
שהיא עצם מעצמי ובשר
מבשרי. לזאת ודאי יקרא אשה -
מצד עליון שהיא אפ"א (בינה). כי
מאיש לקחה זאת - מצד של
אפ"א (חכמה) שהוא י'. וכן משה
בדמותו למטה.

באותו זמן זכו ישראל כל אחד
ואחד לבת זוגו, וזהו שכתוב
(יחזקאל לו) ונתתי לכם לב חדש
ורוח חדשה אתן בקרבכם,
וכתוב (יואל ג) ונבאו בניכם
ויבנתיכם וגו', ואלו הם נשמות
חדשות שעתידים להיות על
ישראל, כמו שפרשה אין בן
דוד בא עד שיכלו כל נשמות
שבגוף, ואז החדשות יבואו.

באותו זמן יעברו ערב רב
מהעולם, ונאמר בישראל
ובמשה, כל אחד בבת זוגו,
ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו. שתעבר
ערוה מהעולם, שאלה הם
שגרמו גלות, ערב רב ודאי.

ועליהם נאמר והנחש היה ערום
מכל חית השדה וגו'. ערום לרע
מכל החיות של אמות העולם

הבית הזה האחרון מן הראשון. דקדמא
אתבני על ידא דבר נש והאי על ידא דקדשא
ברין הוא. ובגין דא (תהלים קכז) אם יי לא יבנה
בית שוא עמלו בוניו בו.

וכן אתמר במשה ויבן יי אלהים את הצלע.
כמה דאת אמר, (שמות כז) ולצלע המשכן
השנית. צלע ודאי מסטרא דחסד חוור מתמן
אתקריאת סיהרא. ויסגר בשר תחתנה בשר
דאיהו סומק מסטרא דגבורה ואתפליל
בתרווייהו. בההוא זמנא (שיר השירים ב) שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני.

זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי דא
שכינתא נערה המארסה לגבי עמודא
דאמצעיתא אתמר בה זאת הפעם וגו' אנא
ידענא דאיהי עצם מעצמי ובשר מבשרי.
לזאת ודאי יקרא אשה מסטרא עלאה דאיהי
אפ"א. כי מאיש לקחה זאת, מסטרא דאפ"א
דאיהו י'. וכן משה בדיוקנא דיליה לתתא.

בההוא זמנא זכו ישראל כל חד וחד לבת
זוגיה. ודא איהו דכתיב, (יחזקאל לו)

ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם וכתיב, (יואל ג) ונבאו בניכם
ויבנתיכם וגו' ואלין (דף כח ע"ב) אנון
נשמתיך חדתיך דעתידין למהוי על ישראל.
כמה דאוקמוה אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף
ואז החדשות יבואו.

בההוא זמנא מתעברין ערב רב מעלמא,
ואתמר בישראל ובמשה כל חד בבת
זוגיהו ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו. דאתעבר ערוה מעלמא דאלין
אנון דגרמו גלותא, ערב רב ודאי.

ועליהו אתמר. והנחש היו ערום מכל חית
השדה וגו' ערום לרע מכל חיון